

Udvalg. Jeg vil da haabe, at Lovene, naar de forlader Rigsdagen, maa have en saadan Skikkelse, at de kommer til at virke godt, og at vi navnlig maa være saa heldige at faa de rette Mænd ude omkring til at virke for dem — for det er jo til syvende og sidst det, det beror paa —, og det vil igen afhænge af, om det lykkes at gøre Loven til det, som det ærede 9de Medlem for 1. Kreds (Steincke) kaldte en populær Lov.

Inger Gautier Schmit: Ogsaa mig har det været en stor Glæde at læse Betænkningen, idet jeg synes, der i den ligger megen Kærlighed og Forstaaelse af den Opgave, man skulde behandle. Men alligevel har det været mig en stor Skuffelse, at der har været saa faa Kvinder i Kommissionen. Ligeledes har det været mig en Skuffelse, at saa faa Repræsentanter for Forældrene har haft Sæde i den, nemlig kun en, Formanden for Forældreforeningen. Det har endvidere været mig en Skuffelse, at alle de, som staar i det direkte Værgeraadsarbejde, de store Opdragelseshjem og Børnehjem, har været repræsenterede saa uhyre lidt, idet kun en eneste virkelig Opdrager paa et Børnehjem har haft Sæde i Kommissionen. Jeg synes, at Kommissionens Arbejde har lidt derunder.

Jeg vilde ønske, at vi nu skulde begynde paa Værgeraadsarbejdet her i Landet med de Erfaringer, vi har, thi saa tror jeg, vi vilde begynde paa en anden Maade. Jeg tror nemlig, at hvis vi nu begyndte med det forebyggende Arbejde, med hele den Side af Sagen, som er den opdragende, kom Befolkningen i Møde med Tilbud om at hjælpe dem med deres Børn, vilde der være overordentlig meget vundet, thi saa vandt vi paa een Gang det, vi nu søger og søger at vinde tilbage, nemlig Befolkningens Tillid og Kærlighed. Vi er gaaet lige den modsatte Vej, vi er begyndt at byde, før vi rigtig havde noget at yde, i alt Fald før det var gaaet op for den store Del af Befolkningen, at vi gennem Værgeraadsarbejdet havde en stor Gave til Befolkningen; thi det, som væsentlig er blevet praktiseret gennem Værgeraadet, blandt andet at fjerne Børn fra deres Hjem, hvilket jo er en overordentlig indgribende Foranstaltning, at værne Børnene mod dem, der skulde være deres naturlige Værn, nemlig deres egne Forældre, at tage Forældremyndigheden fra Folk og anbringe unge Mennesker i Aarevis imod deres Ønske, det vil, selv om man aldrig saa meget siger til de unge: Ja, men vi holder

saa meget af jer, vi gør det for at hjælpe jer, alligevel føles som en bydende Magt fraoven, som noget, der virker imod det, man egentlig vil og ønsker. Og det er jo væsentlig disse Opgaver, som Værgeraadet hidtil har røgt; derfor er Værgeraadet gaaet ind i en stor Del af Befolkningens Bevidsthed paa samme Maade som Politi og Domstole. Det er det, vi skulde se at komme bort fra, Spørgsmaalet er blot hvorledes.

I Kommissionen har man været enig om, at man skulde holde fast ved Værgeraadstanken, og hvad er da Værgeraadstanken? Ja, det er vel først den, at hvis man vil tage Børn bort fra deres Fader og Moder, maa Samfundet prøve at være baade Fader og Moder for dem, og for det andet den, at hvis Børn og ganske unge vil ødelægge sig selv i taabelig Uforstand ved at begynde paa Forbryderbanen eller kaste sig ud i Usædelighed, ja, saa maa man fra Samfundets Side have Lov til at tage dem ved Haanden og sige: Selv om du ikke vil, skal du gaa ind under en god og fornuftig Opdragelse. Baade den mandlige, den juridiske Side, maa være repræsenteret og ogsaa den kvindelige Side, Kærligheden og Barmhjertigheden. Det kan ikke nytte, vi kommer alene med Kærligheden og Barmhjertigheden, thi saa kommer vi ud i dette blødsødne, som absolut ikke er heldigt. Og det kan heller ikke hjælpe, vi alene har den mandlige, Retfærdighedssiden, repræsenteret, for saa kommer vi let ud i det, vi nu staar i: at Værgeraadsarbejdet betyder noget lignende som Politi og Domstole. Kommissionen har nu gjort sig de største Anstrengelser for at bane Vej og rydde nogle af alle de store Sten til Side, som har taarnt sig op overfor Værgeraadsarbejdet. Den har prøvet, hvad jeg synes er en udmærket Tanke, og som jeg er glad ved, at Ministeren saa helt har sluttet sig til, at udvide de lokale Værgeraads Myndighed. For alle, som har arbejdet med disse Værgeraadsbørn, har den sendrægtige Forretningsgang i Overværgeraadet staaet som noget utaaleligt. Endvidere har den anbefalet at drage en hel Del forebyggende Arbejde ind, hvilket Ministeren ogsaa har sluttet sig til. Ogsaa det synes jeg er glædeligt og lover godt for Fremtiden. Fremdeles har Kommissionen ønsket at centralisere alt Tilsyn med Børn. Dertil har Ministeren ikke kunnet slutte sig lige saa lidt som til Forslaget om almindelige Valg. Der er noget umiddelbart tiltalende ved Tanken om almindelige Valg, hvis de kunde hjælpe til, at